

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 2T/108/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4416010482
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Cviková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2018:4416010482.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky v konaní pred samosudkyňou JUDr. Dianou Cvikovou, v trestnej veci obžalovaného O. U. pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona a iné, na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp.zn. 1Pv/556/15/4404 z 14.09.2016, na hlavnom pojednávaní konanom v Nových Zámkoch dňa 13.06.2018 takto

rozhodol:

Podľa § 285 písmeno c) Trestného poriadku sa

obžalovaný O. U., nar. XX.XX.XXXX S. B., trvale bytom Z., D. Č.. XXXX/XXA, prechodne bytom Z., O. Č.. XXXX/XXA, t.č. vo výkone väzby v ÚVV a ÚVTOS Bratislava v inej trestnej veci

oslobodzuje

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp. zn. 1Pv/556/15/4404 z 14.09.2016 pre skutok v bode 1 právne posúdený ako prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona a pre skutok v bode 2 právne posúdený ako prečin neoprávneného vyrobenia a používania elektronického platobného prostriedku a inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona a ktorých sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

1. dňa 22.09.2015 v čase o 13:30 hod., na Ulici Š. S. D. R., na parkovisku pred Obchodným domom Kaufland, z nákupného košíka odstaveného pri vozidle VW Polo, evidenčného čísla D., odcudzil kabelku, obsahom ktorej boli peňaženka s finančnou hotovosťou vo výške 35,- €, ďalej hotovosť vo výške 5,- €, stravné lístky nezistenej hodnoty, karty Jednoty SD, tankovacie karty, bankomatovú kartu Slovenskej sporiteľne, rôzne vernostné kartičky, občianske preukazy vystavené na meno Ľ. U. a na meno M. T., prsteň zo žltého kovu v hodnote 230,- €, náušnica zo žltého kovu v hodnote 300,- €, brilantový prsteň v hodnote 380,- €, mobilný telefón HTC ONE IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, telefón HTC Desire IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, HTC Desire IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, Sony Ericsson, dve Nokie, tablet I Pad mini nezistenej hodnoty, pečiatka na podnikanie a pečiatka s adresou poškodenej, kľúče od domu, kľúče od realitnej kancelárie, kľúče od bytu, USB kábel, nabíjačka na mobilný telefón, rôzna kozmetika, a svojím konaním spôsobil poškodenej Ľ. U., narodennej XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXXX/XX, D. R., škodu vo výške 1.100,- €,

2. dňa 22.09.2015 v čase o 14:00 hod. v meste Š.V., D. X. C. X, pomocou bankomatovej karty číslo XXXXXXXXXXXXXXXX, spoločnosti Cetelem Slovensko, a. s., so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava, patriacej poškodenej Ľ. U., narodennej XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XX, XXX XX D. R., sa pokúsil vykonať trikrát výber presne nezistenej finančnej hotovosti, pričom pri treťom neoprávnenom pokuse o výber, bankomatová karta bola zablokovaná bankomatom Slovenskej sporiteľne, a. s., umiestneného na adrese Hollého 9, Šaľa, číslo terminálu 001306, avšak k výberu finančnej hotovosti z bankomatu neprišlo,

pretože nebolo dokázané, že skutky spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 odsek 3 Trestného poriadku sa poškodená Ľ. U., nar. XX.XX.XXXX S. Š., trvale bytom D. R., D. Č.. XX s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky podal dňa 14.09.2016 pod sp.zn. 1Pv/556/15/4404 obžalobu na obvineného O. U. pre hore uvedené prečiny.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný z oboch skutkov, uvedených v obžalobe a súd následne vykonal dokazovanie jeho výsluchom, výsluchom svedkov: Ľ. U., U. S., C. Z., O.. P. G., L.. O. C., znaleckým dokazovaním, oboznámením obrazových záznamov a listinných dôkazov.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať, súd preto postupom podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku prečítal jeho výpoveď z prípravného konania, kedy poprel, že by ukradol z auta poškodenej nejakej veci pred obchodným domom Kaufland, tiež to, že by vyberal z jej bankomatovej karty peniaze. K predloženému obrazovému záznamu spred OD Kaufland zo dňa 22.09.2015 uviedol, že tam nebol, ale vozidlo na zázname pozná, nakoľko to je vozidlo jeho bývalej družky C. Z., na ktorom sa v minulosti niekoľkokrát viezol a aj ho šoféroval. K osobe, zachytenej na zázname z kamery, umiestnenej na bankomate v Šali na ulici C. zo dňa 22.09.2015 o 14.00. hod. vtedy uviedol, že nevie, kto to je, pričom tá osoba sa na neho podobá s tým, že možno je to jeho dvojník.

Poškodená Ľ. U. v procesnom postavení svedka na hlavnom pojednávaní vypovedala, že dňa 22.09.2015 v čase asi 13.30. hod. bola nakupovať v OD Kaufland v Nových Zámkoch, po tom, ako nakúpila, prišla aj s nákupným vozíkom k svojmu vozidlu a začala do kufra auta vykladať nákup a dala tam aj kabelku. Následne ale niektoré veci preložila do chladničky na zadnom sedadle vozidla. Vtedy k nej prišiel jeden mladý muž a pýtal sa jej, či jej neukradli kabelku, pretože videl utekať jedného muža s kabelkou. Zistila následne, že kabelku nemá a volala políciu. Svedkyňa tiež vysvetlila, že možno v prvotnej výpovedi nevedela uviesť, či kabelku mala v kufri alebo v nákupnom vozíku, ale teraz s istotou tvrdila, že kabelku mala pred krádežou v kufri vozidla. Svedkyňa následne vypovedala, že v odcudzenej kabelke sa nachádzali všetky tie veci, ktoré sa uvádzajú v obžalobe a tiež aj iné, ktoré sa tam neuvádzajú. Vypovedala, že ten mladý muž, ktorý ju upozornil na odcudzenú kabelku jej opísal páchatela s tým, že mal na sebe oblečené niečo bledé, do tváre mu ale nevidel a tiež jej povedal typ, farbu a ŠPZ vozidla, do ktorého potom nastúpil. Poškodená tiež uviedla, že v kabelke mala aj bankomatové karty, a to aj spoločnosti Cetelem, z ktorej jej oznámili, že táto bola zadržaná niekde v bankomate.

Svedok U. S. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v predmetnom čase sa vracal na internát okolo Kauflandu, keď videl bežať muža s dámskou kabelkou, čo mu prišlo zvláštne. Následne si všimol poškodenú, ako niečo hľadá a preto sa jej opýtal, či jej nechýba kabelka, pretože videl jedného muža s kabelkou utekať preč. Poškodená zistila, že kabelka jej skutočne chýba a preto volali políciu. Svedok tiež vypovedal, že muža s kabelkou videl nastúpiť do zeleného vozidla, ktoré polícii bližšie vtedy opísal, muža nevedel bližšie opísať pre odstup času.

Súd na návrh prokurátora prečítal časť výpovede tohto svedka z prípravného konania, kedy vypovedal, že muž nasadol do auta tmavozelenej farby EČV: N. a muža opísal tak, že tento mal na hlave šiltovku tmavej farby, bielu mikinu, svetlejšie rifle a klasické vychádzkové topánky, bol vysoký asi 175 cm, strednej postavy, ani chudý ani príliš tučný, so tváre mu ale nevidel.

Svedkyňa C. Z. vo svojej výpovedi uviedla, že bola vlastníčkou osobného motorového vozidla Toyota Karina EČV: N., nepamätá si ale, od koho ho kúpila s tým, že toto nebolo ani prepísané a bolo rozbité. Na otázku, kde sa nachádzalo toto vozidlo dňa 22.09.2015 uviedla, že ho požičala jednej cigánke menom V., ktorá jej ho síce vrátila, ale bolo nepojazdné, pričom spomínaná V. s obžalovaným nič nemá. Tvrdila tiež, že s obžalovaným žila v pomere pred 14 rokmi, odvtedy nie sú partnermi a tvrdila, že auto obžalovanému nikdy nepožičala.

Súd oboznámil aj obžalovaným na hlavnom pojednávaní predložené lekárske správy zdravotníckeho zariadenia S. H. Z..F..P. B., a to zo dňa 22.09.2015 o 11.39. hod. a zo dňa 29.09.2015, z ktorých vyplýva, že MUDr. P. G. v uvedenom zdravotníckom zariadení ošetril osobu s osobnými údajmi obžalovaného, u ktorej bolo zistené poranenie pravého členka, ktorý bol výrazne opuchnutý, s hematómom laterálne, palpačne bolestivý, bez krepitu, s ľahko obmedzenou hybnosťou a bola jej nasadená sadrová dlahu a určený termín kontroly na deň 29.09.2015, kedy jej následne bola sadrová dlahu odstránená a bola nasadená ortéza.

Na návrh obhajoby súd následne vypočul MUDr. P. G. ako svedka na hlavnom pojednávaní, kedy tento vypovedal, že u obžalovaného dňa 22.09.2015 diagnostikoval vyvrtnutie členka, ktorá diagnóza pre schopnosť pohybu je veľmi individuálna s tým, že niekedy sa nedá na zranenú nohu ani stupiť, pretože veľmi bolí a utekať sa s takýmto zranením dá len veľmi ťažko, prípadne je to vylúčené. Tiež vypovedal, že čas ošetrenia, uvedený na písomnom náleze, zodpovedá reálnemu času ošetrenia v jeho ambulancii. Po vzhliadnutí predmetnej lekárskej správy doplnil, že obžalovanému naordinoval sadrovú dlahu, ktorá sa dáva v závažnejších prípadoch, táto sa nasadzuje priamo v jeho ambulancii, pričom v prípade takejto fixácie je hybnosť končatiny ešte viac zhoršená, ale chôdza je menej bolestivá. Na otázku odpovedal, že RTG snímok končatiny obžalovaného nerobil, pričom tento postup je na zväžení lekára, sadrová dlahu sa dáva aj v prípade podozrenia na roztrhnutie väzov, obžalovaný mal roztrhnutý iba jeden, a to predný, čo je zistiteľné podľa prítomnosti hematómu. Svedok tiež uviedol, že od pacienta si vypýtal iba kartičku poisťovne a myslí si, že obžalovaný je osobou, ktorú v predmetných dňoch ošetroval, pričom tohto ako osobu nepozná a vtedy ho ošetroval prvý krát.

Svedok Ing. O. C., vyšetrovateľ, vykonávajúci vyšetrovanie v prípravnom konaní, na hlavnom pojednávaní ako svedok vypovedal, že obžalovaný ani svedkyňa C. Z. mu počas ním realizovaných úkonov v tejto veci nepredkladali žiadne lekárske správy, obžalovaný mal túto možnosť a pokiaľ by mu nejaké lekárske správy predložil, bol by sa nimi zaoberal.

Súd najskôr so súhlasom obžalovaného a prokurátora prečítal znalecký posudok KEÚ PZ Bratislava z odboru prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz, odvetvia kriminalistickej antropológie, neskôr ale súd z vlastného podnetu považoval za potrebné znalca vypočuť na hlavnom pojednávaní. Znaleckým ústavom poverená znalkyňa na hlavnom pojednávaní zotrvala na záveroch písomne podaného znaleckého posudku, kedy uviedla, že na snímkach z kamerového záznamu bankomatu Šaľa - S. č. XXXX a upravených snímkach boli vyhodnotené znaky: šírka nosa, veľkosť hrotu nosa, chrupavčitá časť nosa, chrbát nosa (priebeh kostená - chrupavčitá časť), nasadenie nosových krídeliek, výška hornej pery, šírka a tvar filtra, výška dolnej pery, pery spolu, obrys sliznice hornej pery, obrys sliznice dolnej pery, výška slizničnej časti hornej pery, výška slizničnej časti dolnej pery, línia úst, kútiky úst, nasolabiálna ryha, tvar brady, profil brady, zavinutie helixu ušnice, celkový tvar obrysu ušnice, reliéf pravej ušnice, tragus pravej ušnice, dolný okraj lalôčika ušnice, príľahlosť ušnice a hrana zarastania oblasti brady a fúzov, pričom tieto znaky vykazujú typovú zhodu so znakmi na hlave a tvári osoby - porovnávacích fotografiách obžalovaného. Z uvedeného vyplýva, že na spornom materiáli je s vysokou pravdepodobnosťou zobrazená rovnaká osoba ako na predloženom porovnávacom materiáli. Súčasne bolo zistené, že relevantná osoba, zobrazená na záznamoch OD Kaufland a vyhotovených a upravených snímkach nie je vhodná na skúmanie antropologickou somatoskopickou metódou za účelom identifikácie a preto porovnanie ani nebolo vykonané.

Znalkyňa doplnila, že porovnávala iba tie znaky hlavy a tváre, ktoré boli viditeľné, pretože v danom prípade neboli viditeľné znaky čelovej oblasti hlavy a očí, pričom všetky znaky uvádzané v znaleckom posudku a ktoré vykazovali zhodu s porovnávacím materiálom sú tzv. všeobecnými znakmi, jedine priebeh chrbta nosa môže byť považovaný v tomto prípade za jedinečný znak. Podľa ustálenej praxe je pre jednoznačnú identifikáciu osoby potrebná zhoda aspoň v 40-tich všeobecných znakoch, v danom prípade na základe počtu a váhy zhodných všeobecných znakov dospela k záveru o ňou uvedenom stupni pravdepodobnosti, že na spornom materiáli je zachytená osoba, ktorej porovnávací materiál jej bol predložený na skúmanie. Podľa vyjadrenia znalkyne teoreticky jeden špecifický znak stačí na jednoznačné vylúčenie identity osoby.

Z oboznámeného záznamu z kamerového systému pred OD Kaufland v Nových Zámkoch súd zistil, že na tomto je zachytený priebeh skutku pod bodom 1 obžaloby, pričom na zázname je zachytená osoba páchatela a ktorá je rozpoznateľná ako osoba mužského pohlavia, odetá v dlhých nohaviciach bledomodrej farby, zvršku bledej farby s kapucňou a so šiltovkou na hlave a má obuté topánky s bielo

podrážkou. Zo záznamu nie sú rozpoznateľné detaily tváre tejto osoby. Zo záznamu je zistiteľné ďalej to, že osoba po odcudzení kabelky poškodenej a úteku od jej vozidla s touto nastupuje na miesto spolujazdca do osobného motorového vozidla tmavozelenej resp. modrozelennej metalízy. Zo záznamu nie je rozpoznateľné, že by páchatel kríval, mal problémy s chôdzou alebo že by mal na nohe sadrovú dlahu.

Z oboznámeného obrazového záznamu z kamerového systému, umiestneného na bankomate Slovenskej sporiteľne a.s. na adrese Š., C. Č.. X súd zistil, že v čase skutku pod bodom 2 obžaloby je na tomto zázname zachytený príchod muža k tomuto bankomatu, pričom tento muž prichádza k bankomatu, na jeho chôdzi nie sú rozpoznateľné žiadne problémy, krívanie, muž má obuté topánky s bielou podrážkou, oblečené rifle bledomodrej farby, zvršok s kapucňou bledej farby, na hlave má tmavú šiltovku a na očiach slnečné okuliare.

Z evidenčnej karty vozidla zn. Toyota Carina E GL XXSBKX evidenčného čísla N. tmavozelenej metalízy súd zistil, že ako vlastník vozidla je stále evidovaný M. G. a ako budúci vlastník a držiteľ C. Z., bytom Z., O. Č.. XXXX/XXA.

Súd tiež oboznámil správu spoločnosti Cetelem Slovensko a.s. Bratislava o zadržaní kreditnej karty poškodenej, poškodenou predložené doklady k odcudzeným veciam a odborné vyjadrenia k ich hodnote.

Na základe vyššie opísaného dokazovania súd vo veci rozhodol rozsudkom sp.zn. 2T/108/2016 z 15.05.2017, ktorým podľa § 285 písmeno c) Trestného poriadku obžalovaného spod obžaloby v prípade oboch žalovaných skutkov oslobodil.

Proti citovanému rozsudku súdu I. stupňa podal odvolanie prokurátor a poškodená L. U., o ktorých rozhodol Krajský súd v Nitre uznesením sp.zn. 1To/61/2017 z 26.10.2017 tak, že rozsudok súdu I. stupňa zrušil a vrátil mu vec, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol a odvolanie poškodenej zamietol ako podané neoprávnenou osobou.

Odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení uviedol, že súd I. stupňa nevykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre správne rozhodnutie o podanej obžalobe a právny záver súdu I. stupňa, že nebolo dokázané, že žalované skutky spáchal obžalovaný, nemožno považovať za správny a je predčasný.

Odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení na strane 3 a 4 v troch odsekoch vytykal správnosť a úplnosť tzv. skutkovej vety obžaloby prokurátora, následne poukázal pokiaľ ide o skutok pod bodom 2 napadnutého oslobodzujúceho rozsudku na nesúlad právnej vety s tam uvedeným skutkovým záverom - „.....neoprávnene si obstarat' platobný prostriedok na účel použiť ho ako pravý.....“ s tým, že v súvislosti s právnou kvalifikáciou je potrebné sa zaoberať aj tým, či sa nejedná o jednočinný súbeh žalovaných trestných činov a jeden skutok.

Odvolací súd tiež poukázal na potrebu pri hodnotení dôkazov zohľadniť čas, kedy obžalovaný uplatnil na hlavnom pojednávaní prezentovaný spôsob obhajoby vo vzťahu k ním predloženej lekárskej správy MUDr. G. a z tohto dôvodu považoval za potrebné dôsledne preveriť uvedenú obhajobu obžalovaného napr. výsluchom zdravotnej sestry, ktorá mala sadrovú dlahu obžalovanému nasadzovať a eventuálne u príslušnej zdravotnej poisťovni, a to s poukazom na buď žiadne alebo nejednoznačné závery MUDr. G. na hlavnom pojednávaní.

Záverom odvolací súd uviedol, že súd môže vinu oprieť aj o nepriame dôkazy, a to za predpokladu, že tvoria vo svojom súhrne logickú, ničím nerušenú a uzavretú sústavu nepriamych dôkazov (nestačí preto len jeden nepriamy dôkaz) vzájomne sa dopĺňujúcich a na seba nadväzujúcich, ktoré vcelku zhodne a spoľahlivo dokazujú skutočnosť alebo skutočnosti, ktoré sú v takom príčinnom vzťahu k dokazovanej skutočnosti, že z nich možno vyvodiť len jediný záver a súčasne vylúčiť možnosť iných záverov. Nepriame dôkazy vedúce síce k dôvodnému podozreniu voči obvinenému, nevylučujúce ale reálnu možnosť, že páchatelom mohla byť i iná osoba, nie sú dostatočným podkladom pre uznanie viny obvineného (napr. R38/1970-I).

Súd, súc viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, doplnil dokazovanie o tie dôkazy, ktoré príkladom odvolací súd uviedol vo svojom zrušujúcom uznesení a vyžiadal zo zdravotníckeho zariadenia S. H. Z.F.P. B. oznámenie údajov o zdravotnej sestre, ktorá dňa 22.09.2015 nasadzovala O. U. sadrovú dlahu a dňa 29.09.2015 mu ju snímala a na základe tohto oznámenia vypočul na hlavnom pojednávaní ako svedka C. W., vyžiadal správu zo zdravotnej poisťovne obžalovaného a následne znovu správu

zdravotníckeho zariadenia S. H. Z..F..P.. B.. Súčasne na hlavnom pojednávaní na návrh poškodenej doložil i svedka L.. C..

Svedkyňa C. W. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že predpokladá, že v uvedených dňoch zastupovala zdravotnú sestru, pokiaľ bola operovaná, v ordinácii MUDr. G. S. B., keďže je dôchodkyňa a aj v súčasnej dobe a aj v roku 2015 zvykla na dohodu v tejto ordinácii zastupovať. Podľa vyjadrenia svedkyne v ordinácii vykonáva všetky úkony, ktoré vykonáva zdravotná sestra v ambulancii, medzi ktoré úkony bežne na pokyn lekára patrí aj nasadzovanie sadrových dláh a ich snímanie. Svedkyňa nevedela uviesť, aké úkony vykonávala v dňoch 22.09.2015 a 29.09.2015, pretože denne ošetrujú aj 30 až 60 pacientov a v ambulancii je ako zdravotná sestra sama. Na otázku, či pozná obžalovaného a či s ním prišla niekedy do kontaktu v ambulancii MUDr. G., uviedla, že si nepamätá a nepozná ho a k oznámeniu zdravotníckeho zariadenia, že práve ona dňa 22.09.2015 ako zdravotná sestra nasadzovala obžalovanému sadrovú dlahu na pravý členok a dňa 29.09.2015 ju mala dávať dole, sa nevedela vyjadriť s tým, že si pre odstup času na pacientov z toho obdobia vôbec nepamätá.

Všeobecná zdravotná poisťovňa na žiadosť súdu oznámila, že obžalovaný je ich poistencom od 01.01.1995, pričom v dňoch 22.09.2015 a 29.09.2015 neviduje žiadne výkony zdravotnej starostlivosti poskytnuté tomuto poistencovi.

Súd následne vyžiadal stanovisko zdravotníckeho zariadenia S. H. Z..F..P.. B. k uvedenému oznámeniu zdravotnej poisťovne, na čo zdravotnícke zariadenie oznámilo, že uvedené výkony zdravotnej starostlivosti poisťovni nefakturovali, pretože vysoko prekračujú limity faktúr za zdravotnú starostlivosť za mesiac a preto ku koncu mesiaca niekedy zdravotnú výkony poisťovni nefakturujú.

Poškodená navrhla doložiť svedka - vyšetrovateľa Ing. O. C., keďže tento sa mal pred ňou v prípravnom konaní vyjadriť, že obžalovaný prišiel na výsluch v tých istých okuliarech, v akých je zachytená osoba na obrazovom zázname.

Svedok Ing. O. C. na hlavnom pojednávaní následne uviedol, že obžalovaného v predmetnej trestnej veci vypočúval iba raz, pričom bol výsluch osobne vykonať na OO PZ Sereď. Podľa jeho vyjadrenia mal obžalovaný oblečenú kockovanú košeľu a mal aj okuliare, na ktoré ho upozornil kolega, ktorý bol pri výsluchu prítomný s tým, že sa podobajú na okuliare z obrazového záznamu a pokiaľ si pamätá, obžalovaný vtedy povedal, že ich kúpil a nie sú to tie isté. Túto skutočnosť ale svedok nezaprotokoloval do zápisnice dôvodiac tým, že sa mu nezdalo, že by boli tie okuliare presne také isté ako na zázname, pretože tvar bol možno podobný, okuliare neboli celkom okrúhle, ale trochu sploštené ale rozdielnosť postrehol predovšetkým vo farbe rámu v bočnej časti, keďže na obrazovom zázname sa mu zdal strieborný a tie, ktoré mal obžalovaný pri výsluchu, boli v tejto časti zlatej farby, ale to bolo opačne. Svedok na otázku odpovedal, že okuliare obžalovaného vtedy nezaistil, a to ani fotograficky pre účely prípadného porovnania. Tvrdil, že poškodenej určite nepovedal, že okuliare boli také isté, pretože v opačnom prípade by ich bol zaistil alebo aspoň vyhotovil fotografiu.

Na základe na hlavnom pojednávaní vykonaného dokazovania a to aj po jeho doplnení podľa pokynov odvolacieho súdu súd znovu dospel k záveru, že oba skutky, ktoré obžaloba kládla za vinu obžalovanému, sa stali a tieto aj vykazujú znaky trestného činu, avšak podľa názoru súdu nebolo týmto vykonaným dokazovaním bez pochybností preukázané, že žalovaných skutkov sa dopustil práve obžalovaný O. U.. Podľa názoru súdu aj po doplnení dokazovania naďalej abscentuje úplná, ucelená reťaz či už priamych ako nepriamych dôkazov, z ktorých by bolo možné vyvodiť bezpečný záver o vine obžalovaného a súčasne vylúčiť reálnu možnosť, že páchatelom týchto skutkov môže byť aj iná osoba než obžalovaný (R38/1970-I, na ktorý poukázal aj odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení).

Súd mal preukázané, že osoba páchatela skutku pod bodom 1 obžaloby po odcudzení kabelky poškodenej nastúpila do osobného motorového vozidla, ktorého faktickou držiteľkou bola podľa výsledkov dokazovania matka detí obžalovaného, tiež to, že táto osoba je oblečená v odev, ktorý laickým porovnaním vykazuje podobnosť s oblečením, v ktorom je odetá osoba, zachytená na obrazovom zázname z kamerového systému umiestneného na bankomate, v ktorom sa páchatel pokúsil realizovať v meste Šaľa v čase o 14.00. hod. výber z poškodenej odcudzenej kreditnej karty a ktorej identifikácia bola predmetom znaleckého skúmania z odvetvia kriminalistickej antropológie s vyššie opísaným výsledkom, avšak podľa názoru súdu z týchto dôkazov nemožno vyvodiť záver, že ide o jednu a tú istú osobu. Páchatela skutku totiž vôbec neidentifikovala poškodená (ktorá sama krádež

kabelky vôbec nepostrehla), svedok U. S. (vo svojej výpovedi z prípravného konania po vznesení obvinenia, ako jedinej z prípravného konania použiteľnej v konaní pred súdom) túto opísal v podstate iba v rozsahu, v akom je tento pozorovateľný aj na obrazovom zázname z kamerového systému. Podľa záverov znaleckého posudku z odvetvia kriminalistickej antropológie pritom tieto záznamy z kamerového systému z miesta krádeže nie sú spôsobilé na antropológickú identifikáciu somatickou metódou, a teda nielen na porovnávanie s predloženým porovnávacím materiálom obžalovaného, ale ani na porovnávanie s obrazovým záznamom spreď bankomatu v meste Š., ktorý bol tiež predmetom skúmania. Neexistuje preto žiadny dôkaz, z ktorého by bolo možné vyvodiť žiadne pochybnosti nevzbudzujúci záver, že osoba, ktorá poškodenej odcudzila kabelku s ňou opísaným obsahom, je tou istou osobou, ktorá následne použila poškodenej odcudzenú kreditnú kartu v bankomate v meste Š. a podľa názoru súdu vo veci vykonané dôkazy ani nepredstavujú ucelenú, žiadnu pochybnosťou nenarušenú reťaz dôkazov, umožňujúcu následne dospieť ani k jednoznačnému záveru, že odcudzenú kreditnú kartu poškodenej použil práve obžalovaný O. U..

Tento záver nemožno vyvodiť ani z výsledkov znaleckého skúmania z odvetvia kriminalistickej antropológie, ktorým osoba na skúmanom obrazovom zázname nebola identifikovaná ako obžalovaný jednoznačne, ale výsledok tohto znaleckého skúmania svedčí iba o vysokej pravdepodobnosti, že touto osobou je práve obžalovaný. Podľa názoru súdu takýto výsledok znaleckého skúmania nie je spôsobilý bez ďalšieho (t.j. bez podpory ďalšími dôkazmi) viesť k záveru, že páchatelom skutku pod bodom 2 a toľž nie odvodzujúc od toho aj skutku pod bodom 1 obžaloby, je práve obžalovaný. Takýto záver neodôvodňuje ani inak pochybnosti vzbudzujúca výpoveď fatickej držiteľky vozidla, do ktorého páchatel po spáchaní skutku pod bodom 1 obžaloby nastúpil a odišiel z miesta činu preč, C. Z., ktorá je matkou detí obžalovaného. Táto síce dokonca v rozpore s tvrdením obžalovaného z prípravného konania vypovedala, že mu toto vozidlo nikdy nepožičala a pochybnosti vzbudzuje aj jej tvrdenie, že nie je s obžalovaným v žiadnom vzťahu (hoci rozhodnutie o postihu obžalovaného za priestupok, spáchaný proti nej, svedčí o opaku), na druhej strane ani z jej výpovede, ani z iného dôkazu nevyplýva, že by predmetným motorovým vozidlom v rozhodnom čase disponoval práve obžalovaný a že tento sa dňa 22.09.2015 v čase o 13.30. hod. nachádzal na parkovisku pred obchodným domom Kaufland v Nových Zámkoch.

V konaní tak nebol produkovaný žiadny dôkaz, odôvodňujúci jednak záver, že v prípade osôb, zachytených na oboch obrazových záznamoch, ide o jednu a tú istú osobu a rovnako ani záver, že v oboch prípadoch je touto osobou práve obžalovaný. Ucelenosť a sústavnosť komplexu v prejednávanej veci zadovážených dôkazov (ktoré v prípravnom konaní založili podozrenie voči obžalovanému) navyiac na hlavnom pojednávaní ešte viac narušila pochybnosť, vyplývajúca z dôkazu, ktorý v konaní pred súdom predložil obžalovaný, a to v podobe lekárskej správy z jeho ošetrenia MUDr. P. G. v zdravotníckom zariadení S. H. Z..F..P.. B. a výsluchom samotného tohto lekára ako svedka. Podľa názoru súdu nemožno skonštatovať ani zmenu obrany obžalovaného v konaní pred súdom, keďže tento už v prípravnom konaní popieral spáchanie oboch skutkov a s tým, že v rozhodnom čase v meste Nové Zámky nebol, na hlavnom pojednávaní sa však bránil aj tým, že bol dňa 22.09.2015 ošetrený traumatológom MUDr. G. z dôvodu poranenia nohy, a to podľa lekárskej správy v čase o 11.39. hod., kedy mu bola na pravý členok nasadená sadrová dlaha a ktorá podľa vyjadrenia lekára obmedzovala jeho hybnosť a táto mu bola v ambulancii toho istého lekára sňatá dňa 29.09.2015 a bola mu predpísaná ortéza. Svedok MUDr. G. všetky tieto skutočnosti potvrdil na hlavnom pojednávaní, vyjadril sa tiež, že obžalovaného ako osobu vôbec nepozná a v uvedenom prípade ho ošetroval prvý krát. Skutočnosť, že tento ošetrojúci lekár dospel k záveru o diagnóze bez toho, aby mal k dispozícii RTG snímok zranenej končatiny a tiež to, že osobu pacienta identifikoval iba na základe preukazu poisťovne, podľa názoru súdu nemôže viesť k záveru, že obžalovaný nebol v uvedenom čase týmto lekárom ošetrený, a to pre lekárom skonštatovanú diagnózu a tiež, že by mu nebola nasadená sadrová dlaha. Rovnako aj skutočnosť, že zdravotná sestra, ktorá v uvedené rozhodné dni vykonávala úkony zdravotnej starostlivosti v predmetnom zdravotníckom zariadení, obžalovaného ako osobu nepozná, resp. si nepamätá, či ho v uvedený deň ošetrovala rovnako, ako si nepamätala vôbec, aké úkony zdravotnej starostlivosti v predmetné dni vykonávala, nemôžu viesť k záveru, že osoba, ktorej bola dňa 22.09.2015 nasadená sadrová dlaha a dňa 29.09.2015 sadrová dlaha sňatá, nebol obžalovaný. Z dokazovania nevyplýva, že by obžalovaný bol stálym alebo častým pacientom predmetného zdravotníckeho zariadenia a preto podľa názoru súdu nie je neobvyklé a nemôže spochybňovať výpovednú hodnotu vyjadrení týchto zdravotníckych pracovníkov, že si pre odstup času (viac ako 2 roky) a veľké množstvo denne ošetrovaných pacientov na konkrétnu osobu pacienta nepamätajú. Zdravotnícke zariadenie vysvetlilo, z akého dôvodu

uvedené úkony zdravotnej starostlivosti nefakturovalo zdravotnej poisťovni, pričom v tomto smere je irelevantná prax iných zdravotníckych zariadení v obdobných prípadoch, keďže ide o samostatne podnikajúce subjekty a je v ich kompetencii rozhodovanie, za ktoré úkony a či vôbec budú žiadať úhradu. Súčasne z tohto postupu zdravotníckeho zariadenia nemožno konštatovať, že by obžalovaným predložený dôkaz v podobe uvedených lekárskejších správ bol nepravdivý, vykonštruovaný alebo dokonca sfalšovaný, ktoré skonštatovanie by bolo púhou špekuláciou a zo strany súdu neprípustnou, v rozpore so zásadami, platnými pre hodnotenie dôkazov v konaní pred súdom. Výsledky tohto, na hlavnom pojednávaní doplneného dokazovania, však vedú podľa názoru súdu k ešte väčším pochybnostiam o vine obžalovaného a k ďalšiemu narušeniu pre uznanie viny potrebnej vyššie uvedenej ucelenosti, súhrnnej logickosti a nerušenosti sústavy dôkazov. Podľa lekárskej správy zdravotníckeho zariadenia S. H. Z..F..P.. B. z 22.09.2018 síce vyplýva, že hybnosť pravého členka osoby ošetrenej osoby bola pri vyšetrení (ktoré skonštatovalo aj výrazný opuch a hematóm) obmedzená iba ľahko, avšak následne bola tejto osobe nasadená sadrová dlahá, ktorá skutočnosť podľa vyjadrenia MUDr. G. na hlavnom pojednávaní ešte viac zhoršuje hybnosť členka, i keď je chôdza menej bolestivá. Pokiaľ osoba obžalovaného mala byť ošetrenej dňa 22.09.2015 vo vyššie uvedenom zdravotníckom zariadení (ktorá skutočnosť nebola vyvrátená a žiadnym z vykonaných dôkazov nebol preukázaný opak), táto skutočnosť síce nevylučuje fyzickú prítomnosť obžalovaného v čase spáchania skutkov na mieste činu (a to ani z časového hľadiska vzhľadom na vzdialenosť medzi oboma miestami činu), avšak na druhej strane zo žiadneho z obrazových záznamov z miest spáchania oboch žalovaných skutkov nevyplýva, že by sa osoba páchatelja pohybovala s ťažkosťami, krívala, mala poranenú pravú nohu alebo dokonca nasadenú sadrovú dlahu na pravom členku, keďže na záznamoch zachytená osoba má obuté topánky na oboch nohách, pohybuje sa plynule a pred OD Kaufland v Nových Zámkoch dokonca rýchlo beží.

Vo vzťahu k vyjadreniu svedka Ing. C. pri jeho doložití na hlavnom pojednávaní k opisu okuliarov, ktoré mal mať obžalovaný pri výsluchu v prípravnom konaní v zmysle spôsobu zisťovania ich podobnosti, resp. totožnosti s okuliarmi, v ktorých je zachytená osoba na obrazovom zázname z kamerového systému na bankomate, súd osobitne výsledky tohto doplneného dokazovania na hlavnom pojednávaní musí nevyhnutne vyhodnotiť ako nulité, a to s poukazom na ust. § 119 odsek 2 Trestného poriadku, upravujúce zákonnosť dôkazných prostriedkov. Osobné postrehy vyšetrovateľa, ktorému bola v prípravnom konaní vec pridelená na vykonávanie úkonov vyšetrovania a vec realizujúceho, vo vzťahu k skutkovým okolnostiam prípadu, ktoré spôsobom prepísaným Trestným poriadkom nezadokumentoval do vyšetrovacieho spisu, resp. absenciu takéhoto zadokumentovania, totiž nemožno následne v konaní pred súdom legalizovať jeho výsluchom ako svedka. Z výpovede Ing. C. ako svedka na hlavnom pojednávaní dňa 13.06.2018 síce vyplýva, že zaregistroval podobnosť okuliarov obžalovaného pri vykonávaní jeho výsluchu v prípravnom konaní s okuliarmi osoby, zachytenej na obrazovom zázname z kamerového systému umiestneného na bankomate, avšak tieto okuliare ako vecný dôkaz (§153 odsek 2 Trestného poriadku) pre účely trestného konania nezaistil postupom podľa § 89 resp. § 91 Trestného poriadku a teda ani nevyhotovil ich fotodokumentáciu tak, aby tieto vôbec mohli byť predmetom či už laického, ale dokonca podľa názoru súdu nevyhnutne odborného porovnávania (vzhľadom na kvalitu jediného do úvahy prichádzajúceho porovnávacieho materiálu - obrazového záznamu z kamerového systému umiestneného na bankomate, kde podľa názoru súdu bežným pozorovaním ani nie je možné zistiť, či rám okuliarov je zlatý alebo strieborný).

Podľa názoru súdu tak nemožno z vykonaných dôkazov vyvodit' jednoznačný, dôvodný pochybnosti nevzbudzujúci záver o tom, že žalovaných skutkov sa dopustil práve obžalovaný O. U. a žiadne také a ani ďalšie dôkazy, ktorých vykonaním by bolo možné vec v tomto smere ešte bližšie objasniť, súdu neboli ani navrhnuté. Takýmto dôkazom nie je ani poškodenou ešte v štádiu trestného konania pred zrušením rozhodnutia a vrátením veci súdu I. stupňa na nové konanie a rozhodnutie navrhované doplnenie dokazovania o zistenie, či obžalovaný bol v súvislosti s diagnózou, skonštatovanou MUDr. G. dňa 22.09.2015, uznaný práceneschopným, nakoľko akýkoľvek výsledok takéhoto dôkazu by bol pre záver o vine obžalovaného irelevantný vzhľadom na ostatné, vo veci produkované dôkazy a zvlášť za stavu, že z obsahu spisu nevyplýva, že by obžalovaný dňa 22.09.2015 bol vôbec zamestnaný a teda mu bolo potrebné navrhované potvrdenie vystavovať. Z tohto dôvodu súdu poškodenou navrhované doplnenie dokazovania odmietol.

S poukazom na hore uvedené skutočnosti súd postupoval v zmysle zásady „in dubio pro reo - v pochybnostiach v prospech obvineného“, z ktorej vyplýva pre súd povinnosť rozhodnúť v prospech obžalovaného, ak zostanú dôvodné pochybnosti o niektorej otázke, ktoré nemožno odstrániť vykonaním

ďalších dostupných dôkazov a jednak ďalšie pravidlo, v zmysle ktorého nedokázaná vina má rovnaký dôsledok, ako dokázaná nevina (ktorú obžalovaný ani nie je v konečnom dôsledku povinný dokazovať). Na uvedené pravidlo v prejednávanej veci súd zvlášť poukazuje preto, že uznať vinu obžalovaného nie je možné iba na základe toho, že jeho obrana alebo niektoré dôkazy, vyznievajúce v jeho prospech, sa javia byť nevierohodnými, ale vina obžalovaného musí byť pozitívne prokurátorom dokázaná, t.j. preukázaná dôkazmi, ktoré ho zo spáchania žalovaného skutku usvedčujú takým spôsobom, že o vine obžalovaného neexistujú žiadne dôvodné pochybnosti. Nakoľko v prejednávanej veci sa tak nestalo, súd obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písmeno c) Trestného poriadku oslobodil.

Súd nielenže rešpektuje, ale sa i stotožňuje s právnym názorom odvolacieho súdu, vysloveného v jeho zrušujúcom uznesení, o potrebe, v prípade uznania viny obžalovaného, uvažovať o jednom skutku a súčasne jednočinnom súbehu žalovaných prečinov, podľa názoru súdu však jedine v prípade, ak by bolo vykonaným dokazovaním v prejednávanej veci tak, ako je vyššie už opakovane uvádzané, bez dôvodných pochybností preukázané, že páchatelom, ktorý poškodenej dňa 22.09.2015 v čase o 13.30 hod odcudzil kabelku s uvedeným obsahom, vrátane platobnej karty, je tá istá osoba, ktorá sa touto platobnou kartou následne v ten istý deň dňa 22.09.2015 o 14.00. hod. v meste Šaľa neúspešne pokúsila o výber finančných prostriedkov. Tak, ako súd už skonštatoval, nielen že nemal preukázanú totožnosť páchatel'a v osobe obžalovaného O. U. v prípade oboch prokurátorom žalovaných skutkov, ale nebolo preukázané ani to, že v jednom i druhom prípade ide o tú osobu páchatel'a. Keďže však súd vo veci rozhodol obžalovaného plne oslobodzujúcim výrokom, nebolo potrebné riešiť uvedenú otázku právnej kvalifikácie, ako ani odvolacím súdom vytykané nedostatky skutkovej vety obžaloby prokurátora, keďže súd pri oslobodení obžalovaného spod obžaloby tohto oslobodzuje zo skutku, resp. skutkov tak, ako tieto žaloval prokurátor v podanej obžalobe.

Keďže súd obžalovaného spod obžaloby oslobodil, poškodenú L. U. s uplatneným nárokom na náhradu škody obligatórne odkázal podľa § 288 odsek 3 Trestného poriadku na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku, (§ 309 odsek I Trestného poriadku).

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, (§ 311 odsek I Trestného poriadku).